

18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

† Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αἰ.).

ᾠχος πλ. α'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. α' ————— Κε δ

Κε
Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κε
Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Κε
Τ ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πάφ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρε μενος και
 το σον φυ λα α των δι α τε σταυ ρου σε πο ο λι
 ι τε ευ μα α α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Κεφ

Τ ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σω μεν την
 τα φην την α γι αν υ υ μνοις τι μη σω μεν και την

α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σωμεν ο τι συ νη
γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου και
τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε

Δόξα.

Κυ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω
σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε
νω ω σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα
φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε
κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με
και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Κε - θ.

Ο α νω Ως Θε ος υ ρα νον θρο νον ε χων
και γην Χρι στε Σω τηρ υ πο πο δι ον φε ρων Σταυ
ρον η μιν υ πε ε δει ξας σων πο δων υ υ πο πο ο δι
ον τῶ τον α α παντες δαυ ι τι κως προ σκυ νη μεν

τὸ τον φυ υ λα κα και βο η θον ε ξαι τὸ μεν και
πι στει δο ξα ζο μεν

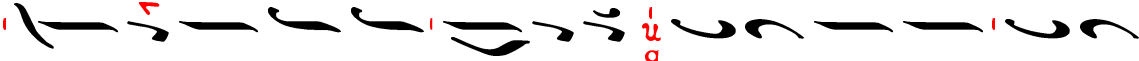
Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Κυριε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν ο Πε
τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα
γω ω ω ε δει λι α σα λη στης ε θε ο λο γη
σε κα γω ηρ νη σα μην σε α ρα κα λε σεις με
του λοι που μα θη την η πα λιν δει ξεις με α λι
ε α βυ θου αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε
ος και σω σο ον με

Δόξα.

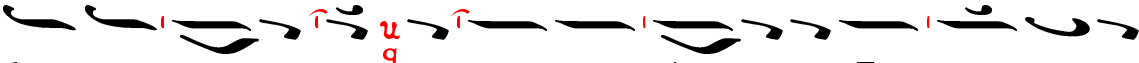
Κυριε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων και λογ χη την πλευ ραν
σου ε ξε κεν τησαν ω ε λε η η μον τα φην δε
κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α

 νε ε ε στης τρι η μερος ε δρα μον γυ ναι κες

 ι δει ει ν σε και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο

 λους την ε γερ σιν υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ

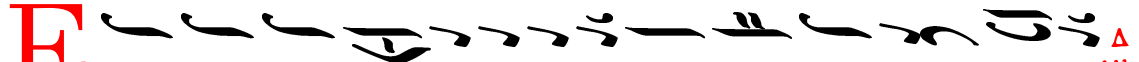
 μνου σιν αγ γε λου ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο

 ξα α σοι

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

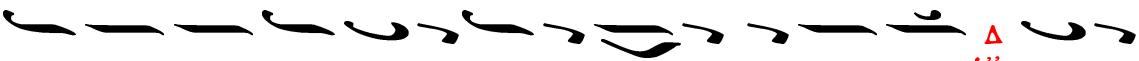
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-θ.

E ν πα ρα δει ει σω ω με δει νως πε πτω κο τα

 τῶ βρο το κτο ο ν ἄ ῃ τη πι κρα συμ βῆ λι α εν

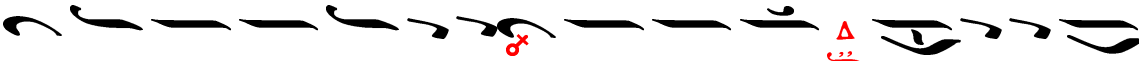
 τω κρα νι ω πα λαι ε ξα νε στη σας Χρι στε ξυ λω

 ι α σα με ε νος την τῶ ξυ λῶ κα τα ραν κτει

 νας τον α πα τη η με θα να τω σαν τα ο φιν

 και ε δω ρη σω θει αν μοι ζω ην δο ξα τη θει

 α Σταυρω σει σα Κυ ρι ε

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σα

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θε λοον τα και συν
ε αυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματα σϑ

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιρνατε οαζραπτων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τϑ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματα σϑ

Λιανρωϊμυροφοροι εδραμον προς το μνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θθ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τε ρ εν η χθ ς εν
το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος
γα ρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Προ σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α

γιος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

K αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἄγγελικῇ ὄρασει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ

μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀντίφωνον Α΄.

Εν τῷ θλίβει με δαβιτικῶς ἀδωσοι Σω
τη ἡρομυρουσαιμουτην ψυχην ἐκ γλωσσης δολι
ι ι ι ας ^u_q

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωη μακαρια ἐστι
θεικῶ ἐρωτι πτερουμένοις ^u_q χ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνευ
ματι ^u_q Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ
ωνάστων χ
αιωνων ἀμην ^u_q

Αγίῳ Πνεύματι περικρατεῖται παν
τα ὁράτα τε ἐσυντοῖς ἀοράτοις ^u_q αὐτοκ
ρατες γὰρ ὁν τῆς Τρι
αδος ἐν ἐστὶν ἀψεεεε
εὐ
στωσ ^u_q

Ἀντίφωνον Β

Εἰς τὰ ὀρηψυχῆ ἀρωμεν δευροε

κει ει σε ο θενβο η η θει α η κει

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε

νη σκαι ω ρι ας πα σηης πε ρι φυ λα ξατω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτων

αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν

ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα

σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας

Ἀντίφωνον Γ'

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ

σβω μεν Κυ ρι ι ου χα ρας πολλης πλησθεις ευ χας α

να πε ε ε ε εμ πω

Ε πι οικον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι

ουρ γειται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παντα αι σχρο ο

ο ο ον νουν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^u ^q Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^u ^q

Α γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι
α ^v ^z εξ ου πανζω ον εμ ψυ χου ται ^u ^q ως εν Πα τρι
α μα τε και Λο ο ο ο ο γω ^u ^q

Προκείμενον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^v ^z ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^u ^q

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδιά μου,
διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^v ^z ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^u ^q

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^v ^z ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας ^u ^q

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

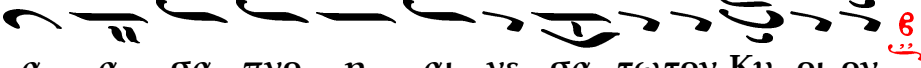

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

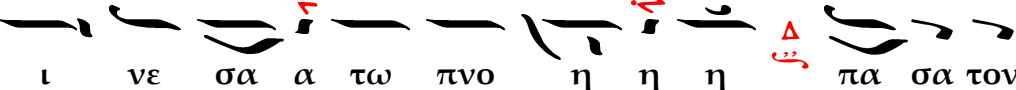

ᾠχος Δι

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (ρν' 1)

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. (ρν' 5)

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κἀκεῖνοι

ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ’ αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἄγρον. Κακέϊνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγρηγορημένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἄν θανάσιμόν τι πῖωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

℣̅ Ⲅ̅

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ̅ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ̅ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ̅
Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ̅ και α πο της α μαρ τι ας μθ̅ κα θα ρισον

με

Οτι την ανομιαν με εγω γινωσκω και
η μαρτια με νωπιον με στι δια παν

τος

Σοι μονω η η μαρτον και το πονηρον ε
νωπιον σε ποι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λογοις σε και νικησεν τω κρινεσθαι

σε

Ιδου γαρ εν ανομιαις συ νεληφθην και εν
μαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα
δηλα και τα κρυφια της σοφιας σε εδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα
θειαν η η η γαπη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

Α πο ζρε ψον το προ σω πον σα πο των α

μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ ^v

Mη αποριψης με απο τω προσωπσθ και
το Πνευμα σθ το αγιον μη αντανελης απε

μδ ^ε

Aποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σθ και πνευματι η γεμονικωστηριξον

με ^v

Διδαξω ανους τας οδους σθ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

Pυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μδ αγαλλιασεται η γλωσσα μδ την
δικαιοσνησθ

Kυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομαμα ναγγελει την αινεσιν σθ

Oτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ολοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^ε

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ^ε ουκ ε ξου δε νω σει ^ν

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σστην Σι ων ^ε και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ ^ε

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^ν

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς ^ε και ε λε ησον με ο Θε ος ^ε χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^ε

Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ^ε ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των ^ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^ε Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^ε ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειφον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στο λων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

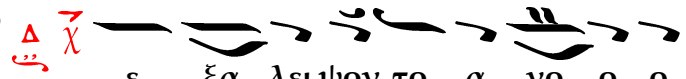
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η η η ταισ της Θε ο το κθ πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μθ

 να στας ο Ι η σης α πο τϛ τα

 α α α α φϛ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες·

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων
 πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ
 ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγὴ, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα,
 πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἔστεφάνωσε, τὸν γενάρχη
 λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεῖς, Ζωοδότα ἀπτώτως·
καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστέ ἀνασχόμενος,
ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ
Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαὶν πᾶσιν,
ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, ὃς τὴν δετὴν Ἀκροστιχίδα φέρει·

Σταυρῷ πεποιθώς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Σταυρὸν χαράξας.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ
προέφηγε, τῶν ἱερῶν μεσούμενος. Σταυρῷ δὲ σχηματισθεῖς,
τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ κράτος διολέσας,
Ἀμαλῆκ τοῦ πανώλους· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται. **(δίς)**

Δόξα.

Ἀνέθηκε Μωυσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθοροποιῷ λυτήριον, καὶ
ιοβόλου δῆγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν
συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας
τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Ὑπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας
κράτορι, καὶ βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη
φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ, καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς
πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας
ἀσκέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ
φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ
τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ
μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἡμεῖψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'. Ῥάβδος εἰς τύπον.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον· ἧς ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα. **(δίς)**

Δόξα.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα. **(δίς)**

Καὶ νῦν.

Πλευρᾶς ἀχράντου ...

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσῳδίων Κάθισμα Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Ε ν Πα ρα δεῖ ει σω μεν το πριν ξυ λον ε
γυ υ μνω ω σεν ου περ τη γε ευ σει ο εχ θρος ει
σφε ρει νε ε κρω ω σιν του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον
της ζω ης το εν δυ μα αν θρω ω ποις φε ρον ε πα α

γη ε πι της γης και κο σμος ο λος ε πλη η σθη
 πα σης χα ρας ον ο ρων τες υ ψουμενον Θε ω εν
 πι ι στει λα οι συμ φωνως α να κρα ξω ω μεν Πληρης
 δο ο ξης ο οι οι κο ος σθ

[Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.]

τὸ τέλος: ο οι οι κο ος σου ου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαία τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρήτης.

Στίχ. Τὸ λειὸν Εὐμένιος ὄμμα Γορτύνης,

Πανευμενὲς κατείδεν ὄμμα Κυρίου.

Ὁγδοάτῃ δεκάτῃ θάνεν Εὐμένιος μεγάλητωρ.

Οὗτος ὁ Εὐμένιος, ἐκ νεότητος πολλαῖς σκληραγωγίαις ἀσκήσεως ἑαυτὸν καθυποβαλὼν, τὴν ἄκραν ταπεινώσιν ἐκτήσατο· διὸ καὶ τοὺς οἶακας τῆς κατὰ Γορτύνην Ἐκκλησίας πιστεύεται. Οὗτος, δεινότατον δράκοντα καθ' αὐτοῦ ὀρμήσαντα, λαμπάσι κατέφλεξεν. Ἐντεῦθεν δὲ τὴν Ῥώμην

καταλαβών, οἷά τις πυρσὸς ταῖς θείαις διδαχαῖς κατεφώτισε, σημείους καὶ τέρασι πολλοὺς καταπλήξας. Κάκειθεν τὴν Θηβαΐδα καταλαβών, καὶ μὴ βουλόμενος, παραυτίκα τοῦ αὐχμοῦ τὴν κατήφειαν καταστέλλει, ἔνθα ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ. Οἱ δὲ παῖδες τῶν Θηβαίων τῇ πατρίδι καὶ ποίμνῃ τὸ τούτου σκῆνος παραπέμπουσι, Ῥάξος ὄνομα τῷ τόπῳ, ἦτις καὶ Κυρίλλου τὸ σεπτὸν κατέχει σῶμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν Σοφίας καὶ Εἰρήνης.

Στίχ. Εἰρήνη καὶ Σοφία τμηθεῖσαι κάρας,
Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν εἶδον εἰρήνην, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀριάδνης.

Στίχ. Σώζει ραγεῖσα τὴν Ἀριάδνην πέτρα·
Χριστὸς γὰρ αὐτὴν ἔσκεπε ζωῆς πέτρα.

Αὕτη ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ Ἀντωνίνου τῶν βασιλέων ἤθλησε, δούλη τινὸς χρηματίσασα Τετρούλλου, πρώτου τῆς Προμισέων πόλεως, Φρυγίας Σλαουταρίας· καὶ διὰ τὸ μὴ θελῆσαι αὐτὴν συνεορτάσαι ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τοῦ παιδὸς τοῦ κυρίου αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐξέστη σφοδρῶς, καὶ ἀφείθη. Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἐδιώκετο ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος, πέτρα τινὶ πλησιάσασα, ἠύξατο ῥυσθῆναι· καὶ θεία νεύσει ραγείσης αὐτῆς, μέσον αὐτῆς εὐρέθη, τῶν πετρῶν αὐθις εἰς ἐν συνελθουσῶν· οἱ δὲ διώκοντες αὐτὴν ἄνδρες, ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλων ἐφίππων δόρατα κατεχόντων, διεφθάρησαν καὶ ἀπώλοντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων μαρτύρων Κάστορος καὶ Θεοδώρας, ὧν ἡ σύναξις τελεῖται παρὰ τῇ γεφύρῃ τοῦ Ἰουστινιανοῦ.

Στίχ. Οὐ θῆρ ὁ Κάστωρ, ἀλλ' ἀνὴρ τις γεννάδας,
Ἦ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀνδριάς πρὸς αἰκίας.

Καὶ Θεοδώρα ὡς πανεύοισμον μῦρον,
Χριστῷ ἐδόθη τῷ μαρτυρίῳ δῶρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥωμόλου τοῦ ἁγιορείτου, κοιμηθέντος ἐν Ῥαβάνιτσα τῆς Σερβίας.

Στίχ. Ῥώμην τοῦ Χριστοῦ ἐπενδυθεὶς Ῥωμόλος,
Λέοντος νοητοῦ συνέθλασε τὰς μύλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀρκαδίου, ἐπισκόπου Νόβγκοροντ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1163)

Στίχ. Ἀρχὴν Χριστὸν θεὸς Ἀρκάδιος ὡς βάσιν,
Αὐτὸν ἐδόξασε ποιμὴν φανεὶς θεῖος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ πριγκίπων τῆς Γεωργίας, Βιδζίν, Ἐλιζαβάρ καὶ Σαβέλ.

Στίχ. Τριάδος λατρευταὶ σύντρεις ὑμεῖς ὄντες,
Τριάδος ἔχετε, τρεῖς πρίγκηπτες, στέφη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος π̣δ̣ Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τς μυ στη ρι ου πα ρα
λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σὺ το μυστηριον κατενοησαταεργα
σὺ και εδοξα σα στήν θεοτητα

ὠδὴ ε΄ Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμακαριισον ξυυυλον ενωε
ταααθηχριστος ο βασιλευς και Κυριος
διου πεπτωκεν ο ξυλωαπατηησας το
εν σοι δε λεα σθεις θεω τω προσπαγε εντισαρ
κι τω παρεχοοντι την ειρηνην ταις ψυχαις η
ημων

ὠδὴ ς΄

Ν οτι ουθηροος ενσπλαααγχοις πα
λαμας Ιωνας τανροειδως διεκπεταα
σας τοσωτηριον πααθος προδιετυυ
πσασαφως οοθεντριημερος εκδυσ τηνυ
περκοσμιον Ανασασινυπεζωγραφηησεν
τσασαρκιπροσπαγεντος Χριστς υυτς Θεου και

τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αντος

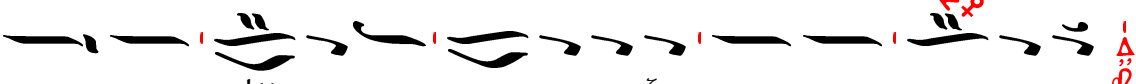
ὠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
βξ λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας ρκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

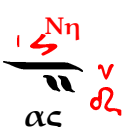
Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ

 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον

 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α

 ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

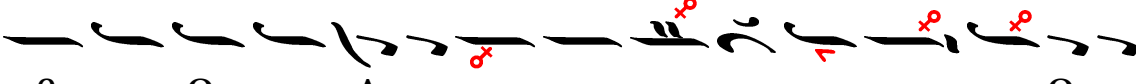
1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

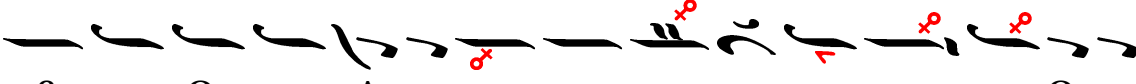
2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν
ὠδὴ θ'

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
νσ ρν τε ς αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λσ τω γε
νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ς αυ ρα κα
τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πασαι αι Δυ
να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Γ'.

Ἦχος Βου-Θ

Ο τι Χρι στο ος ε γη η γερ ται μη τις

δι α α πι στει ει τω ε φα νη τη η Μα

ρι ι α γαρ ε πει τα κα α θω ρα α θη τοις

εις α γρον α α πι ς ς σι μυσταις δε πα α

λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε εν δε κα

ους βα πτι ζει ει ν εκ πε εμ ψας εις ς ρα νς ς ς

ς ς ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η

φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυγμα πλη θε
σι τω ων σημει ει ων

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Σταυρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι κσ με ε νης
Σταυ ρος η ω ραι ο της της Ε εκκλη σι ι ας
Σταυ ρος βα σι λε ων το κρα ται αι ω ω μα Σταυ
ρος πι ι στω ων το στη η ριγ μα Σταυ ρος Α γγε λω
ων η δο ο ξα και των δαι αι μο νω ων το τρα αυ
μα α

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Π^{Πα} α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου
ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι
οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

Θε ε ω

Α ^{Πα} ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες
οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει
ει ει ει τε ε α αυ τον ^{Κε} πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του ^{Πα} σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^Δ δο ξα

αυ τη ε σται ^χ πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ

τϛ

Κ ^{Πα} υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των
πα ρα α νο ο ο μων ^{Πα} προ η ηλ θες ε εκ του ου μνη
η η η μα α α α τος ^{Πα} κα θως ε τε χθης εκ
της Θε ο ο το ο ο κου ^{Πα} ουκ ε γνω σαν πως ε
σα αρ κω ω ω θης ^Δ οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α
α α α αγ γε ε ε ε λοι ^{Πα} ουκ ησ θοντο πο τε α
νε στης οι φυ λασ σοντες σε στρα τι ι ω ω ω ται ^{Πα}

αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ νω
ω ω ω σι πε φα νε ρω ται δε τα θαν μα τα τοις
προ σκυ νου σιν εν πι ι σται το ο μυ υ στη η η
ρι ι ι ι ον ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ
αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος

Στίχ. β'. Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

στε ρε ω μα τι της δυ να με ως α α αυ

τδ

Κυ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ ν

τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος

α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι ον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου

τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι

λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου

ου με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα

τα λη πτεσωτηρ ε λε η η σον η η μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τσ

Κυ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι

το ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι

η μα α ας πα θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι

ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η

με ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι

σθε ε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α α ρα

Κυ ρι ι ε ωσ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

του ου τα α α α α φου ου τως ει σηλ θες και των
 θυ ρων κεκλεισμε νων προ ος τους Μα α α θη τα α α
 ας σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α
 θη α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ
 μη η η η σας ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ
 πη νε εγ κας ως υι ος δε ε του ου Θε ε ου ου κο
 σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω σας με γα
 σου το ε λε ος α κα τα λη πτε σω τηρ ε λε η σον
 η η μας

Τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ' Νη ς

Αἰ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι
 νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω
 Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος το ζω η φο ρον
 φυ τον ο Σταυ ρος ο πα να γι ος εις υ ψος αι ρο
 με νος εμ φα νι ζε ται ση με ρον δο ξο λο

γ 8 σι παν τα τα πε ρα τα εκ δει μα τ8 8ν
 ται δαι μο νες α παν τες ω ω οι ον δω ρη μα
 Πα Δι
 τοις βρο τοις κε χα ρισται δι ου Χρι στε σω σοντας ψυ
 Νη
 χας ημων Δ ως μο νος ε ευ σπλαγ χνος

Χ Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μ8
 πα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Πα Νη
 Ω του πα ρα δο ξ8 θαυ ματος το ζω η φο ρον
 Πα Δι
 φυ τον ο Σταυ ρος ο πα να γι ος εις υ ψος αι ρο
 Πα
 με νος Δ εμ φα νι ζε ται ση με ρον δο ξο λο

γ 8 σι παν τα τα πε ρα τα εκ δει μα τ8 8ν
 ται δαι μο νες α παν τες ω ω οι ον δω ρη μα
 Πα Δι
 τοις βρο τοις κε χα ρισται δι ου Χρι στε σω σοντας ψυ
 Νη
 χας ημων Δ ως μο νος ε ευ σπλαγ χνος

Στίχ. ζ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ

ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ο τι α γι ος ε στι

Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματοςως βο τρυν πλη ρη
ζω ης ο βα στασαστον υ ψισον α πο γης υ ψα
με νος Σταυ ρος ο ραται ση με ρον δι ου προς Θε
ον παν τες ειλ κυ σθη μεν και κα τε πο ο θη εις
τε λος θα να τος ω ω ξυ λον αχ ραντον υφ ου
α πο λου ο μεν της εν Ε δεμ α θα να τβ βρω σε
ως Χρι στονδο ξα α ζον τες

Στίχ. η. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο

σωτηρίαν

εν με σω της γης

Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος ευ ρος και μη
κος Σταυ ρου ρα νθ ι σο στα σι ον ο τι θει α
χα ρι τι α γι α ζει τα συμ παν τα εν τβ τω
ε ε θνη βαρ βα ρα ητ την ται εν τβ τω σκη ηπ τρα
α να κτων η δρα σται ω ω θει ας κλι μακος δι

Πα Δι
ης α να τρε χο μεν εις ο ρα νης υ ψην τες εν α
σμασι Νη
Χρι ζον τον Κυ υ ρι ον

Ἐωθινόν Γ'

Ἦχος Γα ϕ

Δ Νη Γα Πα
ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και
αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι ι

Τ Πα
ης Μαγ δα λη νη η η ης Μα α ρι ι ι
α ασ την του Σω τη η η η ρο ος ευ αγ γε

λι ι ι ι ζο ο με ε ε νης ε εκ νε εκρων
α α να α α στα α α σι ι ι ιν και αι ε εμ

φα α νει ει ει α αν δι α α πι στου ου ουον
τες οι οι οι Μα α α α θη η η οι Μαθη η

Νη Γα Κε
ται αι γαι αι αι αι ω νει δι ι ζο ο ον
το το της κα α αρ δι ι ι ι α ασ σκλη η η

Νη Γα
ρο ο ον αλ λα α α τοις ση μει ει ει οις κα
θο πλι σθεν τες και θαν μα α σι προς το κη η ρυ υ υ

Πα
 υ γμα α α α πε στε ε ελ λο ο ον το ο και
 Νη Γα Κε
 Συ μεν Κυ ρι ι ε προ στον αρ χι φω τον α νε
 λη η η φθηης Πα τε ε ε ρα οι δε ε κη
 Μ Κε
 η η η η η ρυ υ υ ε κη η ρυ υ
 Γα
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον παν τα
 Πα
 χου ου ου ου τον λο γο ον τοις θα αυ μα σι πι ι στου ου
 Γα
 ου με ε ε νοι οι δι ο οι οι φω τι σθε ε εν
 Κε
 τες δι ι α α αυ των δο ξα α α α ζο ο
 Κε
 με ε ε εν Σου την εκ νε κρω ων α να α α α
 Γα
 στα α α α σιν φι λα α α αν θρω πε Κυ υ
 Μ
 υ υ υ υ ρι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι ι α
 μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
 Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
 α την με γα α λην Σου δο ο αν
 Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερπαντο κραατορ ^{ν'} Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε και Αγιον Πνευμα ^{υ'}

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν του

κοσμου ελεησον ημας ο αιαιωντας αμαρτι

ας του κοσμου ^{υ'}

Προσδεξαι την δεησιν ημων ^{ν'} ο καθημε

νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η

μας ^{υ'}

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ειμονος

Κυριος ^{ν'} Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α

μην ^{υ'}

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω Σε ^{ν'} και

αινεσω το ονομα Ασου εις τον αιωνα ^{ν'}

και εις τον αιωνα του αιωνος ^{υ'}

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα

τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τς αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σ (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κυ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξον με
του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
μου

Οτι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως ^{υ̇ ρ̇}

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε ^{υ̇ ρ̇}

Α γι ος ο Θε ος ^{υ̇ ρ̇} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{υ̇ ρ̇} Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇} (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{υ̇ ρ̇}

Κ αι νυ υν και α ει ^{υ̇ ρ̇} και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{υ̇ ρ̇}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇}

Ἀσματικόν. ^χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{υ̇ ρ̇} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{υ̇ ρ̇} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{υ̇ ρ̇}

Ἦχος π̇ ρ̇ **Κε ρ**

Α να στα ας εκ τ̃ μνη μα τος και τα δε

σμα δι αρ ρη η ξας τσ α α δου ε λυ σασ το κα τα
 κρι μα τσ θα να τσ Κυ ρι ε πα αν τας εκ των πα
 γι ι δων τσ εχ θρσ ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε
 αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ε ξα πε στει λας αυ τς
 ε πι το κη ρυ γ μα' και δι αυ των την ει ρη νην πα
 ρε σ χε σ τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ε λε
 ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε_λ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_υ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}_ε_λ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε_λ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς κα' (21).

ᾠδὴ Δι-θ.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. (κα' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα' 8)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (κα' 13)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ογ' (73).

Στίχ. α'. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκθήσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. γ'. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν ς Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 147 (98).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος
 ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (147 1)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και
 το σον φυ λα α των δι α τ σταυ ρου σ πο ο λι

ι τε ευ μα

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. (Ύμν' 2)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρε μενος και
το σον φυ λα α των δι α τρε σταυ ρου σε πο ο λι

ι τε ευ μα

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι. (Ύμν' 3)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρε μενος και
το σον φυ λα α των δι α τρε σταυ ρου σε πο ο λι

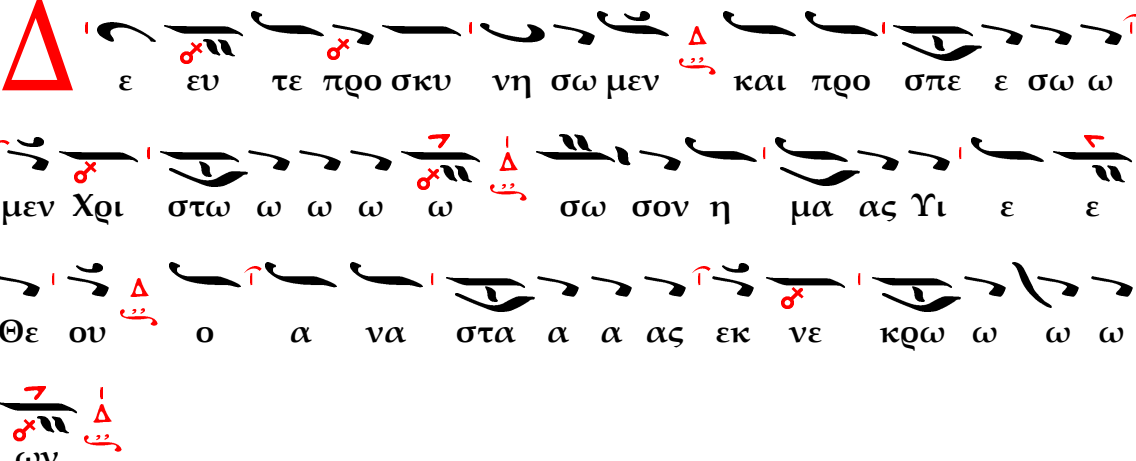
ι τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

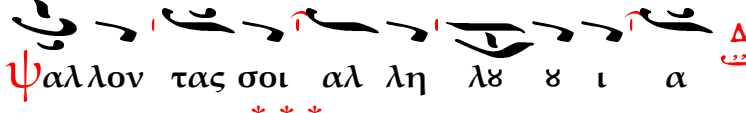
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

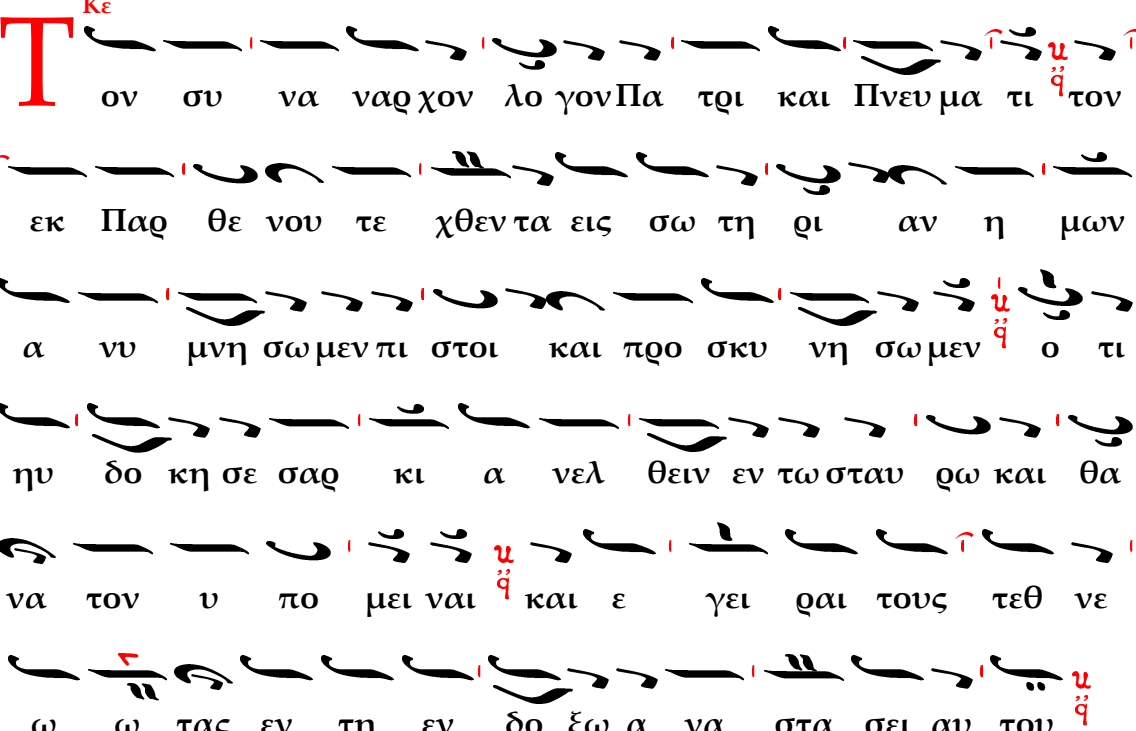
ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος π̄θ̄ Κε ϝ

^{Κε} Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρε μενος και
το σον φυ λα α των δι α τε σταυ ρου σε πο ο λι
ι τε ευ μα

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι - θ

Μ νη η μη δι και ε μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τε Κυ ρι ε
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε

ρωθεν τα εν σαρκι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϷ κο ο ο σμϷ και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-Ϸ

Aπο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τϷ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Mυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μϷ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως

τα χριστον και με γαν ι α τρον ^Δ της δει νης ο
 δο ντων νο ο σθ ^Δ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν ^π δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δ δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δ δο ο ξα τω ε νερ γω
 ντι δι α σθ πα σιν ι α α μα α τα ^π

Κοντάκιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.
 (Ψάλλεται ἀπὸ ἰδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).
 Αὐτόμελον.

Ἦχος ^Δ Δι-Θ.

Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
 τη ε πω νυ υ μω ω σθ και νη πο λι τει α ^Δ τς
 οι κτιρ μς σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ^Δ ευ φρανον
 εν τη δυ να μει ει σου τς πι στς βα σι λεις η
 μων ^Δ νικας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε
 μι ων ^Δ την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην ^Δ οπ
 λον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ο ο ον ^Δ

Τρισάγιον Κυριακού Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος Πάφ

Α μη η η ην Ἀ γι ος ο Θε ε ε ος Ἀ α
γι ος Ἰ σχυ υ υ ρος Ἀ γι ι ο ος α α θα
α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η
η μας

Τὸ τρίτον.

Α α γι ος ο ο Θε ε ε ος Ἀ α α γι ος Ἰ σχυ υ υ ρος Ἀ γι ι ο
ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η
σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και
Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α αι και ει ει εις
τες αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α
μην

A γι ι ο ος α θα α να α το ο ος ε
λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

υε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α μας

A ^{Πα} α ^{Νη} α α α α α α α γι ι ι

^{Πα} ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

^{Πα} ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

T ο ο ο το ο ο ο το ο ο ο ο ο

το ο ο ο το ο ι το ο ο τε ε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο το ο ο

τε ε ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι ρε ρι ρε ε

εμ

Ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ε χε ε ε ε

ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

Τ ο ο ο το ο ο ο ο το ο ο ο ο ο

το ο ο ο το ο ι το ο τε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ρου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο το ο

τε ε ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι ρε ρι ρε ε

εμ

ε ε ρι ρι ι ρι ρε ε εμ

Λε ε ε ε ε ε γε ε ε

Α θα α α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α να το ο ο ο ος

Ε λε ε ε ε ηε ε ε ε ε ε ε ε

η η η η η η η ηη η Ε λε ε ε η η

σο ον η η μα α α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α ας

Λε ε ε ε ε ε γε ε ε Δυ υ υ υ υ

υ να α α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακής μετὰ τὴν Ὑψωσιν,

ζήτει τῇ ΚΑ΄ Κυριακῇ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ια΄)

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. (ια΄ 8)

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁστος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων. (ια΄ 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.
Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ϕ

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α
τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ
τη ης και εις τον αι ω να ^u₉

Στίχ. Σῶσον με , Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος ^u₉ ο τι ο λι
γω θη σαν αι α λη θει αι ^{χ'}₂₂ α πο των υι ω ω ν των
αν θρωπων ^u₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α
τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ
τη ης και εις τον αι ω να ^u₉

Στίχ. Κύκλω οἱ ἄσεβεις περιπατοῦσι ^u₉ κα τα το υ ψος σθ
ε πο λυ ω ρη σας ^{ν'}₂₂ τς υι ο ος των αν θρωπων ^u₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α
τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ
τη ης και εις τον αι ω να α α α ^u₉

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Γαλ. β' 16-20)

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πάφ

Ἀλλη λη λη ι ι α Ἀ λλη η λη ς ς
ς ς ι ι ι ι α Ἀ α α λλη λη ς
ς ς ς ς ι ι α
Τα ε λε η σθ Κυ ρι ε εις τον αι ω να
α σο μαι εις γε νε αν και γε νε αν α πα
γγε λω την α ληθει α α αν σθ εν τω στο μα
τι ι ι ι ι μς
Ἀλλη λη λη ι ι α Ἀ λλη η λη ς ς
ς ς ι ι ι ι α Ἀ α α λλη λη ς

ο ο ο ο ο ι ι α

Ο τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι

κο δο μη θη σε ται εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα

σθη σε ται η α λη θει α α α α σ

Α λλη λ ι ι α Α λλη η λ ο ο

ο ο ι ι ι ι α Α α α λλη λ ο ο

ο ο ο ο ο ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν,
ζήτηι τῆ Κυριακῆ Γ' Νηστειῶν.

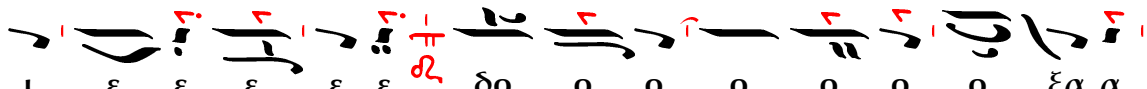
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

(ἡ 34-38, θ' 1).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν (ἐμοῦ καὶ) τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπον κερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες ὧδε τῶν ἐστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Ἦχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

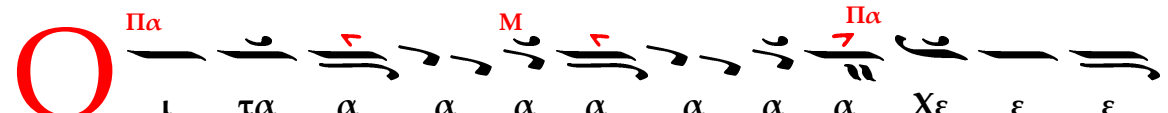

 σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Παρασκευῆ.

Ἦχος Πα ρ

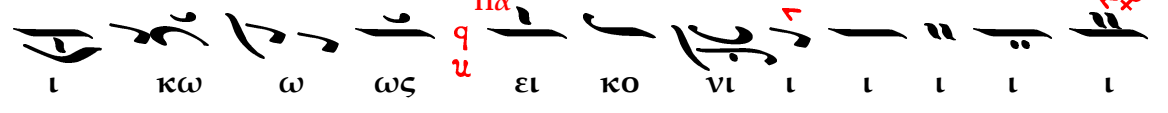
Ο ι τα α α α α α α α χε ε ε

 ε ε ρου ου ου ου χε ε ρου ου βι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ σι ι ι ι ι

 ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι

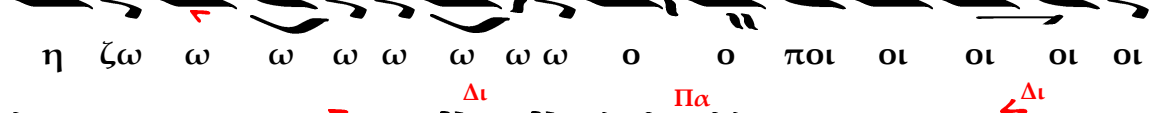
 ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

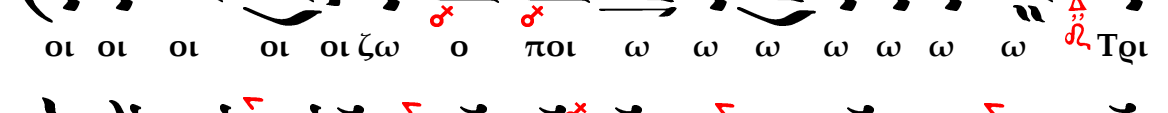
 ι ι ι ζο ο ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι

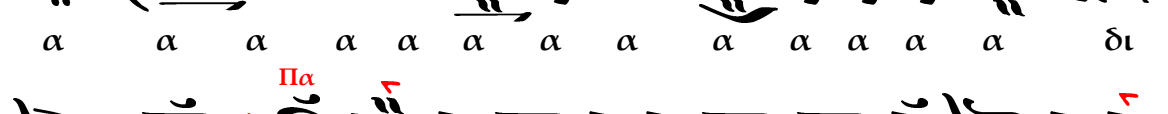
 ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι τη η η

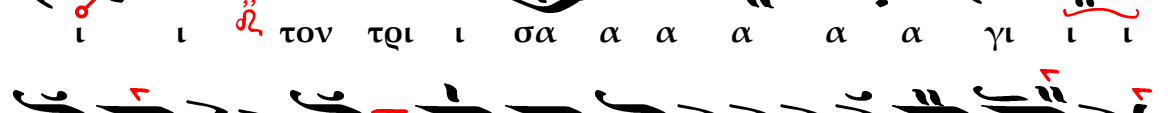
 η ζω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι

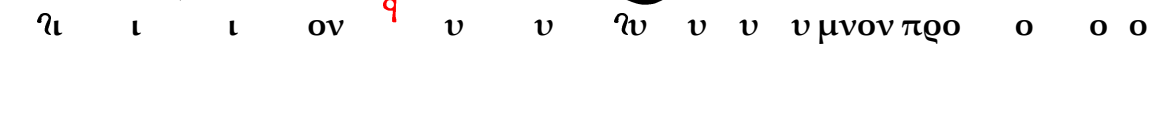
 οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω Τρι

 α α α α α α α α α α α α δι

 ι ι τον τρι ι σα α α α α α γι ι ι

 ι ι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο ο ο

ο ο σα α α α α α α α α υ μνον προ

σα α α α α α α α α α α α α α δο ο

υ υ μνον προ ο σα α α α α α δον τε ε ε

ες πα σαν την βι ω ω τι κη η η η η η η

η ην α πο θω ω ω ω με θα α α με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι με ε ε ε ε ε ρι μνα α α αν

Ως τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α

α α των ο ο ο ο ο λωων υ πο δε

ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο υ πο ο δε ξο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε

υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο με νοι οι οι οι

Ταις α γγε λι και αι αι αι λαι αι αις α ο ρα

α α α α α α τω ω ως δο ρυ φο ο

ρου με ε νο ο ον τα α α α α α α α α α α α α

α α α ξε ε ε ε ε τα α α α α α

ξε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

Ἐξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϝ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϝ Κυ ρι ε

Πα
Π α ρα σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Πα
Π α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Πα
Σ οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Πα
Σ οι Κυ ρι ι ε

Πα
Κ αι τω Πνευ μα τι ι ι σϑ

Πα
Α γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

Κε Δι
η η ι σχυς μϑ Κυ ρι ος στε ρε ω μα

Πα Δι
α α α α μϑ και κα τα φυ γη η μϑ και ρυ

υ υ υ υ υ υ στης μϑ

Πα
Π α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ

Κε Δι
μα Τρι α δα ο μο ϑ ϑ ϑ σι ι ον

Πα
και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους

καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον ^{Δι} Κυ υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι

και ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οις υ ψι

ζοις ^{Κε} ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε
 νος ^{Πα} εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν
 να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι
 ι ι ζοις

A ^{Πα} α α μην **A** ^{Πα} α α α μη ην

Σ ^{Πα} ε ε υ μνϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ μεν σε
 Ευ λο γϑ ϑ μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ
 υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με
^{Δι} θα α α α σου ^{Πα} ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου , α 345' , I.A.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πάφ

A ^{Πα} ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως
 μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο
 ο το ο ο κον τη ην α ει μα α κα α α ρι

ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και
 Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ω
 τη ην τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου
 βι ι μι και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
 α συγ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι
 τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ο ν
 Λο ο γο ο ν τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ο ν
 τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα
 λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἦν ἀνυμνοῦσι , Πάναγνε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
δέξαι ἦν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β' Νοεμβρίου , α' 45' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος π' Πα ρ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θω ως
 μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο

το ο ο ο κο ο ον την α ει μα κα α ρι
 στο ον και πα α να μω μη η η τον και Μη η
 τε ε ε ρα α α τϑ ϑ Θε ε ου η η μω ω ων
 την τι μι ω τε ε ε ε ραν τω ω ων Χε ρου
 ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν α
 συ υγ κρι ι ι τω ω ως των Σε ε ρα α φι ι
 ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο
 ο γο ον τε ε κϑ ϑ ϑ ϑ σαν την ο ο ο ο
 ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον σε ε ε με
 ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται ὡς φάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

A Πα ξι ον ε ε σι ιν ω ως Ἦχος Πα φ
M Πα α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ειν
 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο

το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι
 ι ζον και πα να μω ω μη η η τον και
 μη η τε ε ε ε ρα τ ς ς Θε ε ς ς ς ς
 η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε
 ε ε ρα α αν των Χε ρ ς ς βι ιμ και
 εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι
 ι ι τω ως τωων Σε ε ε ε ρα α α α α
 φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρως
 Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κ ς ς ς ς
 ς σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο
 ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ νο
 ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πάϛ

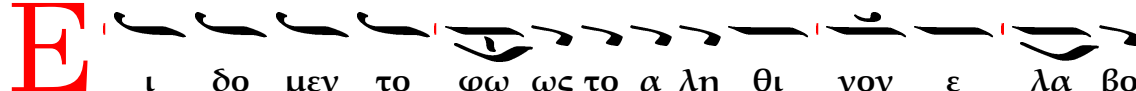
A αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει

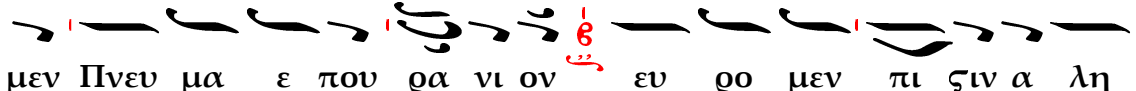

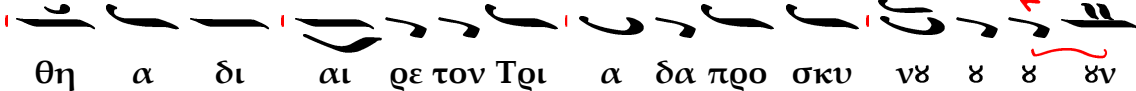
 ιε ρα ιε ρα ^{Κε} ρα α ιε ε ^{Πα} Α λλη λϑ ϑ ϑ ι̇

 α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

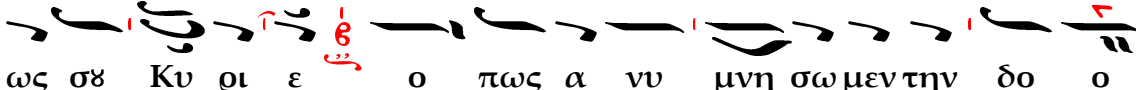
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ϑ ϑ εν

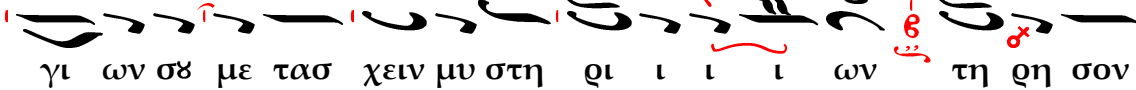
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

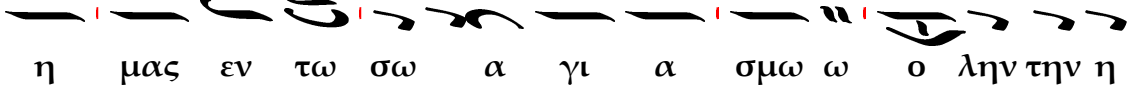
Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σϑ ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σϑ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϑ

 Α λλη λϑ ι̇ α Α λλη λϑ ι̇ α Α λλη

 λϑ ι̇ α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος ^θ (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ζ α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος ^Δ